

lem virksomhedsplacering, grundvandets kortlægning, indsatsplaner, natur, kultur og miljø, armslængde samt sammenhæng mellem indvinding og målsætning for tilstande i natur og miljø. Men det er svært at få øje på forbedringerne i miljøloven og vandforsyningsloven i forhold til i dag, og hvad værre er, det potentiale, der var for forbedringer, fortabes fuldstændig.

Kommunerne bliver større og mere kompetente, javel, men bliver de store nok til at løfte opgaverne efter vandrammedirektivet? På linje med den diskussion, der har været tidligere, er vi meget bange for, at de bliver fagligt for små, bliver geografisk så små, at der indbyrdes skal koordineres mellem et hav af kommuner, eksempelvis de 17 i Limfjordsområdet.

Man skal altså huske på, at det ikke er en lige-gyldig opgave, vi er sat på af EU. Den skal løses af hensyn til naturen, af hensyn til miljøet, og det skal gøres effektivt af hensyn til industri og landbrug. Ingen af de knap 100 kommuner må svigte, og ingen af de mange samarbejder må ende med, at man vælger den mindste fælles-nævner, for så får man ikke løst opgaven.

Kl. 10.40

Socialdemokratiet ser det her lovforslag som et klart tilbageskridt i dansk planlægning, grundvandsbeskyttelse og naturbeskyttelse, og vi vil stemme imod forslaget i dets nuværende form. Vandressourcer, planlægning og drikkevand skal ikke forvaltes af kommuner. Der er tale om et anliggende, der helt åbenlyst ikke respekterer kommunegrænser.

Vi vil selvfølgelig gøre, hvad vi kan under udvalgsarbejdet for at trække det her i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg kan forstå, at hr. Torben Hansen ser det her som en forringelse og ser det ud fra, at opgaverne bliver spredt, at der bliver langt flere, der skal varetage opgaverne, og at det var en stor bekymring fra hr. Torben Hansens side.

Jeg vil egentlig gerne bede ordføreren om at prøve at forklare mig, hvordan tingene bliver mere diffuse, bliver mere spredte og bliver sværere at overskue, når nu det jo rent faktisk er sådan, at man går fra de 275 kommuner og ned til 99 og fra 14 amter til 5 regioner.

Hvor er det, at der er den store spredning og dette miskmask, som hr. Torben Hansen snakker om? Hvor er det lige, det er, at det kommer ind i billedet?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jamen det er meget simpelt.

Hvis vi eksempelvis – vi har jo også haft det under den tidligere runde – tager nogle af de opgaver, der ligger i de tre amter i dag omkring Limfjordsområdet, bliver de overflyttet til 17 kommuner. Det kan jeg ikke se som nogen forenkling. Det er en spredning af ekspertise, og det medfører også forøget bureaukrati, og hvad der ellers følger med.

Det er da udmærket, at man går fra 275 kommuner til et lavere antal, men vores udgangspunkt for en reform havde været det bedste udgangspunkt, nemlig hvis man havde taget de opgaver, der i dag er i amterne, havde lagt dem over i de fem regioner, og så havde taget diskussionen derfra. Det, man har gjort med det her, er, at man fuldstændig ukritisk har delt det mere eller mindre i to, og så har man sagt: Ja, ja, der er 13 amter og så en regionskommune, det er 14 i alt, deres opgaver deler vi nu ud på 99, så håber vi det bedste, og det går jo nok.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Hr. Torben Hansen snakker om, at der sker en spredning, og at man bare ukritisk har taget opgaverne og flyttet dem rundt, og så tænker man, at det går jo nok. Hr. Torben Hansen ønsker, at man bare skal puste ballonen op, kan man sige, således at fem regioner skulle varetage alle opgaverne. Så havde man bare lavet nogle større amter, men i øvrigt med samme opgavefordeling.

Synes hr. Torben Hansen ikke, at det indimellem kan være godt at kigge kritisk på tingene, om man egentlig kan få varetaget de her opgaver på en bedre og mere fornuftig og mere borgernær måde, end de bliver varetaget på nu?

Så tror jeg i øvrigt nok, at hr. Torben Hansen stadig væk skylder mig en matematisk forklaring og også en forklaring sådan generelt på, hvordan 275 kommuner, der nu bliver til 99, skulle give en større spredning af opgaverne. Det giver da tværtimod lige præcis det modsatte, nemlig en samling af ekspertise og en samling af opgaverne i færre led.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det giver jo lige netop ikke en samling af opgaverne, for det, man jo gør, samtidig med at man laver om fra 275 til 99, er jo, at de 99 skal udføre